

[Jørgen Jørgensen.]

forsyningsudvalget, har taget spørgsmålet op til overvejelse. Jeg vil håbe, at resultatet bliver, at de beløb på 1½ pct. af ejendoms-skylden, som nu kan anvendes til repara-tioner uden særlig ansøgning, sættes op.

Den højtærede minister har ved anden lejlighed fremført, at en frigivelse af større materialemængder til reparationer ville trække arbejdskraften fra nybyggeriet, og at dette i den nuværende situation ikke er ønskeligt. Deri er jeg fuldkommen enig med den højtærede minister, men det er min opfattelse, at man meget vel vil kunne forhøje det nugældende maksimumsbeløb på 1½ pct. af ejendomsskylden ganske betydeligt, når man samtidig fastsætter en fast sum for hver ejendom som maksimum. Det ville føre til, at de allerstørste ejendomme fik noget mindre, men til gengæld kunne alle ejendomme få udført de mest påkrævede reparationer, og den samlede arbejdskraft, der blev brugt for til disse reparationsarbejder, behøvede ikke at blive større end under den bestående ordning. Selvom en stor del af de håndværkere ude i landkommunerne, som normalt har en væsentlig del af deres beskæftigelse ved reparationer, beskæftiges fuldtid ved repara-tionsarbejder, vil det ikke betyde, at arbejds-kraften derigennem drages bort fra nybyggeriet, for en stor del af disse små-mestre udover landet har ikke anledning til eller mulighed for at deltage i nybyg-geriet, som i væsentlig grad foregår inde i de store byer, hvor også bolig manglen er størst. Jeg tror derfor, at en større materi-aletildeling til reparationsarbejder vil være nyttig. Det vil også være i overensstem-melse med hele det synspunkt, at man må kalde på en øget produktion i landbruget, hvilket iøvrigt er udgangspunktet for den økonomiske politik, der føres.

Jeg vil, idet jeg takker boligministeren for den velvilje og den forståelse, han har vist overfor problemet, opfordre ministeren til at søge spørgsmålet løst på en tilfreds-stillende måde, så der kan skaffes rimelig beskæftigelse for landhåndværkerne, som jeg i væsentlig grad her tænker på, uden at man derigennem tager grundlaget bort fra det, som ministeren anser for det vigtigste, hvad jeg er enig med ham i, at arbejdskraften i væsentlig grad skal samle sig om nybyggeriet, om at skaffe boliger til de mennesker, der ikke har taget over hovedet. Det er det vigtigste sociale pro-blem, som vi står overfor.

Om selve lovforslaget har jeg ikke stort at sige. Under udvalgsarbejdet i foråret

blev alle bestemmelser gennemdrøftet meget nøje, og der blev ved lovens gennemførelse indført mange betydningsfulde ændringer. Der er siden den tid foregået en økonomisk udvikling, som naturligvis må tages i be-tragtning, når loven skal forlænges, og på det grundlag må vi i udvalget gennemdrøfte enkeltheder i lovforslaget.

Når det ærede medlem hr. Axel Kristen-sen beklagede sig over, at den højtærede handelsminister ikke i tide kom til ud-valget med spørgsmål, som havde interesse, og som eksempler nævnte Englandsaftalen og Marshallhjælpen, er det et spørgsmål, vi måske skulle søge at klare under ud-valgsbehandlingen, hvor disse forhåndsfor-handlinger om vigtige principielle økono-miske spørgsmål skal føres. Det er ingen hemmelighed, at disse spørgsmål alminde-ligvis har været drøftet, i hvert fald fore-lagt af ministeren, i det udenrigspolitiske nævn. Det kan naturligvis altid diskuteres, om de med rimelighed skal forelægges det ene eller det andet sted, men når det ærede medlem hr. Axel Kristensen angriber han-delsministeren så voldsomt, fordi rigsdagen ikke er blevet tilstrækkeligt orienteret, er det dog nødvendigt at sige, at de spørgs-mål, det ærede medlem særlig fremhævede, har været fremført overfor repræsentanter for rigsdagen andetsteds (*Axel Kristensen*: Nej!). Jo, det har de nu. Jeg tror ikke, det ærede medlem skal tage den væne op, som andre tidligere har været inde på, at be-nægte fakta. Det er et faktum, at disse spørgsmål har været rejst. Men, som jeg siger, man kan meget vel drøfte, om spørgs-målene skal forelægges det ene eller det andet udvalg, som repræsenterer rigsdagen; det kan godt være, at nogle af disse økono-miske bestemmelser bør drøftes i det vareforsyningsudvalg, vi nu har nedsat; det er en af de ting, man kan tale om.

Spørgsmålet om, hvorvidt ekspropriations-bestemmelserne i lovforslaget skal blive stående eller udgå, vil jeg gerne være med til at drøfte. Jeg har intet ønske om, at bestemmelserne opretholdes, de er indsat i lovforslaget for at give mulighed for be-slagslæggelse af varelagre i en kritisk si-tuation, hvor der er fare for krig eller fare for afspærring, og hvad deraf kan følge. Disse ekspropriationsbestemmelser har vel aldrig i praksis haft nogen større betydning, i hvert fald ikke i de senere år. Når ven-stre og de konservative foreslår bestem-melserne ophævet nu, medens de samme partier fandt det nødvendigt at beholde ekspropriationsbestemmelserne i de år, ven-stre havde regeringen, ved jeg ikke, om